Йомры-икмәкнең серле урманга сәяхәте.

Авторлар: муз.җитәкчесе Симаева С.Ш.,
татар теле укытучесе Зарипова А.Д.

Казань 2017ел

Бабай чыга,өй алдында йөри.

Бабай *(әби янына килеп)***:**

Кара монда карчык,-үзең яхшы беләсең,хәлләр авыр;

Китсен бездән Кәҗә белән Сарык,

Ашап ята бушка гына алар азык.

Әби: Китсен бездән Кәҗә белән Сарык,

Аларны асраудан ни файда бар?

Сарык: Кәҗә,син ишеттеңме?

Әби белән бабай картайдылар

Безне асрарга хәлләре юк.

Кәҗә: Сарык, дус**,** ни хәл итик?

Сарык: Әйдә урманга китик...

Бабайга да кирәкмибез

Әбигә дә кирәкмибез. (китәләр)

Бабай: Карчык, чык әле ишек алдына
Кәҗә, сарык юк монда.

Әби: Бабай, алар безнең сөйләшүне ишеткәннәр,
Җыелышып, үпкәләп урманга юл алганнар. Нишләрбез икән?

Бабай: Картаябыз инде, карчык.

Ялгыз гына икебез,

Боегып, ике почмакта

Утырырбыз инде без.

Ничек шәп булыр иде дә.

Әгәр шунда бер малай

順ыбызда уйнап йөрсә:

- Әби, - диеп, - я бабай.

(Әби дә башын күтәрә, уфтанып куя.)

Әби. И атасы, үзем дә гел

Шул уйны уйлап йөрим,

Әллә соң сиңа камырдан

Кабартма ясап бирим? (Бабайга карап.)

Бар әле, атасы, он кертеп бир әле. (Бабай чыгып китә, савыт белән он күтәреп керә.)

Бабай. Савытларның төбен кырдым,

Соңгы онны алып кердем.

Мә, әбисе, үзең кара.

Ни генә пешерерсең. (Әби онны ала, җырлый-җырлый, камыр баса башлый.)

Әби. Аклы ситса яулыгымны
Ап-ак итеп бәйләдем.
Ай камырым, кабарып пеш,
Булырсың йомры-йомшагым.

Әби. Кызарып кына пешкәнсең,
Үзең шундый йомры-йомшак.
Тәрәзә төбенә куям,
Китә күрмә тәгәрәп.

Йомры- икмәк (җырлый**)** Мин – йомры-икмәк , мин йомры-икмәк
Тәгәрәп йөри алам.
Тик әби-бабай өендә
Озак утыра алмам.
Мин бик матур, мин бик матур ,
Качыйм әле тәгәрәп.

Бабай чыга: Тукта әле йомры икмәк, качма әле тәгәрәп.
Син мине тыңла!
Сарык белән кәҗә, урманга киттеләр.
Карчык белән безгә упкәләделәр.
Синең дусларың күп урманда,
Сарык белән кәҗәне,
Син булыш!
Кайтар өйгә!

Йомры- икмәк. (җырлый –җырлый урманда чаба)

Мин – йомры-икмәк, мин йомры- икмәк,
Күрми калды әбием,
Бабай бирде йөкләмә,
Сарык белән кәҗәне серле урманнан табырга.
Берүзем бу урманда,
Һичкем юк бу аланда.

“Танец русалок”

Су анасы: Ничек һичкем булмасын,
Мине кая куясың?
Мин урмандагы күлнең хужасы.
Алтын таракның иясе.
Сине күрәм беренче тапкыр
Син үзең кем буласың?

Йомры- икмәк (жырлый**).**

Мин – йомры- икмәк мин йомры- икмәк,
Күрми калды әбием,
Бабай бирде йөкләмә,
Сарык белән кәҗәне серле урманнан табырга.
Су –анасы, син Сарык белән кәҗәне күрмәдеңме?

Су анасы: Күрдем сарык белән кәҗәне**,**
Мин сорау бирәм,
Дөрес җавап бирсәң
Юлны сиңа күрсәтәм.

1.Шурәлене кем алдаган?(Былтыр)

2.Алтын таракның хуҗасы кем?

3.Күбәләк кем белән сөйләшкән?

Йомры- икмәк. Рәхмәт сиңа, Су анасы.

Йомры- икмәк (жырлый**).** Мин – йомры- икмәк, мин йомры- икмәк,
Күрми калды әбием,
Бабай бирде йөкләмә,
Сарык белән кәҗәне серле урманан тобырга.
Берүзем бу урманда,
Һичкем юк бу аланда.

Шурәле чыга: Нинди чыелдык монда,
Йокымны бүлеп йөри?
Вакыт килде уйнарга,сине кытыкларга.
Ә,син кем буласың?
Йомры- икмәк (жырлый**).** Мин – йомры- икмәк, мин йомры- икмәк,
Күрми калды әбием,
Бабай бирде йөкләмә,
Сарык белән кәҗәне серле урманнан табырга.
Син үзең кем буласың?

“Шүрәлеләр биюе “

Йомры-йомшак:Шүрәле,эй шүрәле, син кытыклама мине ,
Сарык белән кәҗәне күрмәдеңме,әйт әле?

Шүрәле ; Күрдем сарык белән кәҗәне**,**
Аларның дусты- соры буре

Безнеӊ белән уйнасаӊ
Юлны тиздән күрсәтәм.

“Шүрәлеләр белән уен”

Йомры- икмәк. Рәхмәт сиңа, Шүрәле

Йомры- икмәк (җырлый**).** Мин – йомры- икмәк, мин йомры- икмәк,
Күрми калды әбием,
Бабай бирде йөкләмә,
Сарык белән кәҗәне серле урманнан табырга.
Берүзем бу урманда,
Һичкем юк бу аланда.

Сертотмас урдәк:
Вак- вак, вак, чабам ,чабам,
Бөтен якка хабәр таратам.
Кәҗә белән сарык урманга качкан,
Бүреләр белән дуслашкан.
Әби белән бабай ялгыз калган!Вак,вак,вак!

Йомры- икмәк.Тукта әле,тукта әле.
Син кем буласыӊ?
Каян бөтенесен беләсеӊ?

Сертотмас урдәк: Мин җырларга яратам**,**
Урманны яңгыратам.
Тавышым еракка китер
Мине дуслар ишетер!

“Дуслар җыры”

Рәфис Корбан суз. Фуат Әбүбәкиров муз. **(**геройлар барысы чыгалар)

Кәҗә: Кичер мине, бабай.
Бабай: Кичер мине, Кәҗә.
Сарык: Кичер мине, әби.
Әби: Кичер мине,сарык

Бөтенесе бергә:

Авырлык артта калды!
Дуслык барын да җинде!

В спектакле используется музыка Ф Яруллина из балета “Шурале” ,
Анвара Бакирова «Су анасы» .